

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11:30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna cijeli dan za osobnu pobožnost crkva je otvorena župljana.
Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih misa
u predvorju crkve i pod misom zornicom.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se javi
telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa svećenikom
za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 I 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XII Broj 7 (545), 9. siječnja 2022.

KRALJICA

Krštenje Gospodinovo

PUNINA VREMENA

*Dogodila se punina vremena
i ti posta čovjekom.*

*Zemlja u svoje krilo tada primi
tebe, Stvoritelja svojega, žuđenog
kroz vjekove, željkovanog od
mnogih naraštaja.*

*Svojim dolaskom među ljude,
otkrio si nam blizinu Boga i
ljubav koju rijetko tko
može doseći.*

*Naše dane ti si oplemenio,
našoj povijesti dao pravi
smisao!*

*Hvala ti na tome, draga Očeva
Riječi što se nisi bojala
uzeti tijelo čovjeka!*

*I. čitanje (Iz 40, 1 – 5. 9 – 11), II. čitanje (Tit 2, 11 – 14; 3, 4 – 7)
Evangelje po Luki (Lk 3, 15 – 16. 21 – 22)*

OTVORITI SE DUHU BOŽJEM

Kroz događaj Isusovog krštenja postavlja se pitanje, što znači vjerovati, što znači biti kršćanin? Vrlo često se vjerovanje svodi na određeno ideološko prihvaćanje i življenje prema kodeksu te “ideologije”(religije). Ipak je vjerovanje puno življa i duhovnija stvarnost koja obuzima cijelog čovjeka. Današnje Evangelje govori skoro o potrebi dva krštenja: Ivanovo krštenje i Isusovo krštenje. Ivanovo krštenje je krštenje priprave.

Potrebna je izvjesna priprava u tijelu i duši, potrebna je priprava “pameti” i “srca”, da bi se otvorilo duhovnom krštenju. Ne može se živjeti model bez vjere a imati vjeru. Vjera traži promjenu života, pročišćenje duše i tijela. Zato je potrebno prihvaćanje žrtve da bi se otvorilo “valovima duha”. Svima nam je potrebo proći kroz “Ivanovo krštenje”, to jest konverziju pameti i tijela, da bi se dogodilo Isusovo krštenje, krštenje u duhu ili krštenje Duhom.

Dok ne dođe do krštenja duhom ostaje se čovjek izvanjskosti, čovjek zakona i reda ali bez duha. To je ono što se naziva “kršćanstvo bez duše”. Međutim, kršćanstvo je vjera i religija tek “po duši”, po nutrimi. Izvanjsko prihvaćanje kršćanstva bilo kao etičkog ili kulturnog modela još ne znači i prihvaćanje kršćanstva kao vjere. Čini mi se da se danas događa ovo izvanjsko pristajanje uz kršćanstvo. Vrednuje se njegova kulturna i etička dimenzija ali se ne ulazi u njegovu “dušu”.

Da li je to dubinsko obraćenje ili samo izvanjsko pristajanje? Odgovor je očit svakome tko je nanjušio kršćanski duh. Ipak je potrebno naglasiti da je opasnost kad se izvanjska forma izjednači s duhom. Tada se vrlo lagano vjeru može uvesti u politiku ili kulturu - u nešto izvanjsko. Kad se zbude “krštenje duha” ono će očito imati

svoj odjek na izvanjskosti, imat će svoj svjetski odjek. Opasnost je kršćanstvu da ne ostane na površini, na izvanjskoj formi.

Bez duše neće moći ostati vjerno ni izvanjskosti bez unutarnje duše. To bi bili oni koji niknu na plućini i bilo koji izvanjski potres izbacuje ih iz korijena. Sadašnji naš vremenski čas otkriva nam koliko je naše kršćanstvo do jučer bilo dubinsko a koliko površinsko. U slobodi se to puno više uočava nego li u “katakombama”. Izvanjsko kršćanstvo je “borbeno”, dok je unutarnje svjedočenje i proročko. Budućnost je u unutarnjem vjerovanju. Preobrazba na koju nas pozivaju započinje s nutrinom. Skoro nam je svima potrebno unutarnje krštenje, Isusovo krštenje.

Potrebno nam je “odraslo krštenje”. Živimo na terenu gdje se još prelama stari i novi zavjet, na terenu gdje se još zdvaja između Ivanovog i Isusovog krštenja. Koliko li vjernih navjestitelja kršćanstva ostaju “izvana” duše kršćanstva. Takvima su male stvari važnije od duše. Takve nužno prati sudbina formalizma. Spremni su čak dati svoj život za “katoličku formu”, a s druge strane ne prepoznaju dušu. Duha u drugim prepoznaje samo probuđena duša.

Zato krstiti se znači probuditi dušu. Krštenje je buđenje duše i duhovnog života. Isus je svojim krštenjem otvorio čovjeka prema Bogu, otvorio ga da mu Bog ulije svojeg Duha. Ako je Isusu trebalo krštenje, iako ga je učinio za primjer nama, onda je svima nama nužno, jer tek čovjek probuđena duha može ući u iskustvo božanskog i božanske radosti i mira. Tko se otvori Duhu = Ljubavi bit će preporođen, postat će novi čovjek i istim činom izgledat će mu novi ljudi i nova zemlja. Novi svijet započinje iz nas - krštenjem duhom!

Marijan Jurčević, OP